

Ὁ τρόπος τῆς γραφῆς καὶ τὸ ἱστορικόν της, ἔχουσιν ὥσπερ τῶν προηγουμένων ἀξίωσιν μεγάλης ἀρχαιότητος. Προδίδεται δὲ καὶ αὕτη, οὐχ ἥττον ἐκείνων, διὰ τῶν πλείστων ἄλλων χαρακτῆρων της, οἵτινες καὶ νεωτέρων τὴν ἐλέγχουσι, καὶ ἀμάθειαν οὐ μικρὰν τῷ συγγραφεὶ καταγινώσκουσιν. Οὗτοι δ' εἰσὶν,

1. Τὰ πολλὰ καὶ πολυπλοκώτατα ἐν αὐτῇ μονογράμματα (π), διάλου ἀνοίκια τοῖς ἀρχαιοτάτοις χρόνοις.

2. Τὸ παράδοξον διπλοῦν Ε ἀντὶ τοῦ Η, ὥσπερ ἐν ταῖς προηγουμέναις.

3. Τὸ παραδοξότερον διπλὸν ΟΟ ἀντὶ τοῦ Ω, ὅπερ οὐδαμῶς τῶν γνησίων Ἐπιγραφῶν εὑρεται.

4. Ἡ κατακόρυφος καὶ ἀδιακρίτως πλαδνάσις τοῦ Ε, ἐν μέσῳ συμφώνων.

5. Τὸ ἀνήκουστον Γεματέριος ἀντὶ Δημήτριος, σχηματισθὲν συνδρομῇ τῶν Φουρμοντίων δύο Β ἀντὶ Η, καὶ τῆς παρενθέσεως τοῦ Ε, ἀμφότερα ἀδικοαλογήτητα καὶ ἀπαραδειγματίστα.

6. Τὸ ἐπίσης ἀνήκουστον Ἀνακρόντος.

7. Ἀλλ' ὅτι ἐπὶ μᾶλλον δικαιολογεῖ τὰς περὶ τῆς νοθείας αὐτῶν εἰκασίας τοῦ Βοικυρίου, εἶναι, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1828 [ἀφ' οὗτοῦ ἐδημοσίευσεν τὴν συλλογὴν του], ἐνῶ πολλὰ ἄλλα Φουρμοντία Ἐπιγραφαὶ εὐρέθησαν, ἐκ τῶν νόθων ὅμως τούτων οὐδεμία.

§. 6'.

Τοιαῦται εἰσὶν αἱ Ἐπιγραφαί, ἐφ' ὧν στηρίζεται τὸ πλεῖστον τοῦ προκειμένου Ἐγχειριδίου, ὡς ἐστὶν ἰδεῖν καὶ ὑπὸ τοῦ ἰδίου Συγγραφέως μαρτυρούμενον.

- Κακὸν διὰ τὴν ἱστορίαν (λέγει), ὅτι ταῦτα καὶ
- ἄλλα τοιαῦτα ἀρχαῖα μνημεῖα, δὲν παριστάνουν
- ἄλλο, παρὰ μόνον σειρὰν ὀνομάτων Κυρίων. Πλὴν
- διὰ τὴν παλαιογραφίαν εἶναι ἀρμοδιώτατα πα-
- ραδείγματα, • καὶ ἀλλαγῶν • Ἡρεῖς ἐφέρα-
- μεν ἐδῶ τεμάχια καὶ ἐκ τῶν δύο τεμαχίων τῆς
- ἐπιγραφῆς [τῶν Ἀρυκλῶν], καθ' ὅσον συντείνει εἰς
- τὸν σκοπὸν μας, ὅστις εἶναι νὰ γνωρίσωμεν τοὺς
- τύπους τῶν γραμμάτων, κατὰ τοὺς ὁποίους εἶναι
- γεγραμμένη.

Φοβούμενος μήπως ἀρχαὶ παλαιογραφίαις στηρίζομεναι ἐπὶ ψευδῶν ἐπιγραφῶν, ἀντὶ ὁρθῆς ἐσφαλμένην διδάξωσιν εἰς τοὺς πρωτοπείρους τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἀρχαίων ἐπιγραφῶν, συνέταξα τὰς ἀνωτέρω ὀλίγας παρατηρήσεις πρὸς ἐπανεόρθωσιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ μόνου εἰς τὴν γλῶσσάν μας ἐκδομένου ἐγχειριδίου.

Ι. ΣΤ. ΛΕΥΚΑΔΙΟΣ.

Ο ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ ΑΣΤΙΓΕ.

—ο—

Δημοσιεύοντες τὴν εἰκόνα τοῦ πλοίαρχου Ἀστιγχοῦ, τοῦ ἐνδόξου ἐκείνου εὐεργέτου τῆς Ἑλλάδος, ἀρκούμεθα νὰ συνοδεύσωμεν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος διὰ μεταφράσεως τῆς πρὸς τοὺς Κυρίους Α. Μαυροκορδάτον, Γ. Φίνλεϋ καὶ Ν. Καλλέργην ἐπιστολῆς τοῦ αἰοδύμου Κυβερνήτου, ἐπιστολῆς πλήρους πάθους καὶ κατανυκτικῆς εὐγλωττίας, καὶ συγκεφαλαιούσης θαυμασίως τὰ μεγάλα τοῦ ἀνδρὸς κατορθώματα.

—ο—

Ὁ πλοίαρχος Ἀστιγξ δὲν ζῇ πλέον. Τραυματισθεὶς θανατηφόρως ἐνῶ ἠγωνίζετο γενναίως ὑπὸ τὰ τείχη τοῦ Ἀνατολικοῦ, ἤρπαγεν τὴν 20 Μαΐου τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ἐπὶ τοιοῦτον δὲ ἡθάνθημεν πάντες τὴν συμφορὰν ἣτις προσεγένετο ἐκ τοῦ θανάτου τούτου εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὥστε οὐδεμία ὁποιαδήποτε ἐπιθετικὴ δύναται νὰ ἐμνηύσῃ τὴν βλάβην θλίψιν καὶ ὧν. Καὶ ὅμως ὀφείλομεν εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου καὶ ἀδολοῦ προμάχου τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς, νὰ χορηγήσωμεν πρὸς τε τοὺς συγχρόνους ἀλλογενεῖς καὶ πρὸς τοὺς μεταγενεστέρους, μαρτύριον ἐπίσημον καὶ διαρκές τῶν τε μεγάλων αὐτοῦ ὑπηρεσιῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, καὶ τῆς δικαίας ἡμῶν εὐγνωμοσύνης.

Ἄνθρωπος ἀγαθός, καὶ πολέμιος, καὶ ἐμπειρος ναυτικῆς, καλλιεργῶν εὐδοκίμως τοὺς τε λόγους καὶ τὰς ἐπιστήμας, ἐράνην ἰδιαιζόντως λυσιτελὲς πρὸς πάσας τὰς τάξεις τοῦ ἔθνους. Εἰς ναυτικὸν δὲ πρὸ πάντων εὐηργετῆς τὴν Ἑλλάδα, καὶ κατὰ θάλασσαν μαχόμενος, ἔλαβε τὸ τραῦμα ὅπερ ἐγένετο πρόξενον τοῦ πένθους ἡμῶν.

Πάντα σχεδὸν τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρξαν μάρτυρες πράξεων ἡρώων ἢ ἄλλως πως εὐεργετικῶν τοῦ πλοίαρχου Ἀστιγχοῦ, διὸ καὶ πάντα εἰσὶ προσφυῆ εἰς τὸ νὰ ἀναδείξωσι κατανυκτικώτερον τὴν κηδεῖαν. Μεταξὺ ὅμως ὧν αὐτῶν ὁ Πόρος, ὡς κέντρον τοῦ ναυτικοῦ τούτου τοσαύτας ὀφείλοντος πρὸς ἐκείνον βελτιώσεις ἱκανὰς νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν πατρίδα, φαίνεται ἀξίως προτιμῆσεως. Ὡς καταγώγιον τῶν συναγωνιστῶν τοῦ πεσόντος ὁ Πόρος ἐξαιτεῖται τὸ λείψανον αὐτοῦ, ἵνα ἐπιδεικνύῃ τὸν τέφρον εἰς τοὺς γενναίους ἐκείνους, οἵτινες, διατηροῦντες τὴν μνήμην τοῦ ἐνδόξου αὐτῶν συστρατιώτου, θέλουσιν ὑπολαμβάνει αὐτὸν ζῶντα, καὶ περπατῶντες θέλουσι γίνεσθαι κατ' ἐκείνους. Ἀλλὰ, καὶ ὡς σχολεῖον τῶν νέων ἡμῶν ναυτικῶν, ὁ Πόρος ἀντιποιεῖται τὸ προνόμιον τοῦ νὰ παραλάβῃ τὸ πτώμα τοῦ ἐναρέτου ἐκείνου ἀνδρὸς, οὗτινος ἡ μνήμη, παροῦσα πάντοτε εἰς τοὺς νέους αὐτοὺς, τὰς ἐλπίδας ταύτας τῆς πατρίδος, θέλει ἐνθαρρύνει τὰς μελέτας αὐτῶν, καὶ παρορμᾷ εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν μαθημάτων ἐκείνου.

(π) Ἐν τούτων περιλαμβάνει 5 γράμματα Α. Δ. Ι. Κ. Ε. — Ἰδὲ καὶ Frank El. Ep. Gr. pag. 353.

Ἐὰν δὲ προσθέσωμεν καὶ τοῦτο, ὅτι οἱ ἀγῶνες καὶ αἱ εὐχαὶ τοῦ ἥρωος ὃν τινα θρηνοῦμεν σήμερον, σκοπόν μόνον εἶχον τὸ ἀγαθὸν τῆς Ἑλλάδος, θέλομεν εκπληρώσει, οὕτως εἰπεῖν, τὴν τελευταίαν αὐτοῦ θέλησιν, καταθέτοντες εἰς Πόρον τὴν κόνιν αὐτοῦ, ὅπου θέλει προσενήσει τοσαύτην ὠφέλειαν πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

Διὰ τοῦτο προσκαλοῦμεν ὑμᾶς, Κύριοι, νὰ συντά-

λαβὼν τὰ αἷτια τοῦ μεγάλου καὶ εὐλόγου πένθους ἡμῶν.

Θέλομεν συντάξει μετὰ ταῦτα καὶ δεύτερον πρόγραμμα σταλησόμενον πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐκείνους οἵτινες διδάσκονται ἐν Εὐρώπῃ τὰς ὀραίας τέχνας, ἵνα πέμψωσι πρὸς ἡμᾶς σχέδιον μνημείου, ἐγεσθισομένου ἀντὶ τοῦ λίθου ὅστις θέλει καλύψει προσωρινῶς τὴν κόνιν τοῦ ἡμετέρου προστάτου. Νομίζομεν

Ὁ Πλοίαρχος Ἀστιγός.

ἔστε τὸ πρόγραμμα τῆς κηδείας, ἥτις θέλει τελεσθῇ τὴν 20 Μαΐου τοῦ ἔτους τούτου, πρώτην ἐπέτειον ἢ μέραν τοῦ θανάτου τοῦ πλοίαρχου Ἀστιγός, καὶ ἥν θέλει μετακομισθῇ τὸ πολύτιμον λείψανόν του ἀπὸ Αἰγίνης εἰς Πόρον.

Τὴν παράταξιν θέλομεν ἀκολουθήσει καὶ ἡμεῖς κατὰ χρέος· ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς κυβερνήσεως Κ. Τρικυπὴς θέλει ἐκφωνήσῃ, ὅταν ἡ λάρναξ κατατεθῇ ἐν τῷ τάφῳ, λόγον ἐρμηνεύοντα εἰς τὰς ἀρχάς, καὶ τοὺς ναυτικούς, καὶ τὸν

δὲ περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι τὸ μνημεῖον τοῦτο ἀπαιτεῖται νὰ γίνῃ εἰς ἄκρον ἀπλοῦν, στολισμὸν μόνον ἀλλ' ἀληθῆ ἔχον τὴν διαγραφὴν τῶν προὐπὸς τῇ Ἑλλάδι ὑπηρεσιῶν τοῦ αἰμνέστου φιλέλληρος. Ἡ εὐγνώμων ψυχὴ τῶν νέων ἡμῶν συμπολιτῶν θέλει ἐννοήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ δεόντως τοῦτο.

Ἰππῆξατε, κύριοι, φίλοι τοῦ πλοίαρχου Ἀστιγός, καὶ τὸ ἔργον ἡμῶν θέλει βεβαίως ἐντελεσθῇ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς τε κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἔθνους.

